

III.

1. Traće Serbowstwa.

1. Tracź dyrbi Sserbstwo, sawoſtacź
A ſerbſka khorhoj ſmahowacź,
Kaž dołho ſ drjewom ſelene
::: Te hory ſteja lužiske; :::
Dónž ſamjeń tam na ſamjenju
Sso ſběha k njebju módremu
A Sprewje žórło ſlěborne
Do Sserbow žołmij ponjeſe!
- 2: Tracź dyrbi Sserbstwo, sawoſtacź
A jeho fcžew mi pſchibjeracź,
Dónž Bože klonczko wobſwěcži
::: A měšaczk tón kraj lužiski; :::
Tak dołho hacź tam deshežik dže,
So Boža ſtopa tucžna je
A brjóžk ſo žadyn ſeleni
A žana kwětka ſyboli.
3. Tracź dyrbi Sserbstwo, sawoſtacź
A wótzny duch je poſběhacź,
Kaž dołho ruta ſelena
::: Sa cžestne roſcze holicža; :::

Tracž dýrbi waſchnje wótzowſke
A kóžde prawo khwalobne.
Dónž žadyn ſwón we kraju rži
A witaju ſo wote mſchi.

4. Tracž dýrbi Sſerbſtvo, ſawoſtačž,
Dónž budže cžěſchicž žana macž
Sſej lužicžanske džěcžatko
::: A kolebacž jo ſpěwajo ; :::
Kaž doſho možn myſlenja
Duch lužicžanski žadyn ma
A žadyn jaſyk hiba ſo:
Tracž dýrbi naſche Sſerbowſtvo!

Handrij Zeleř.

2. Na serbsku Lužicu.

1. Rjana Lužiza,
Sprawna, pſchecželna,
Mojich ſerbſkých wótzow kraj,
Mojich ſbóžnych ſonow raj,
Sſwjate ſu mi twoje hona!
2. Bitwu bijachu
Horzu, želesni
Něhdy ſerbſzny wótzovo,
Wójnſke ſpěwý ſpěwajo. —
Schtóha poj'da waſche ſpěwý?

3. Grudny ſoloſibk
Ma nětk Hromadnik,
Ssowa ſuta ſ Braschizh,
Ma tam ſwoje ſchkalobh. —
Wjèle pomnitej, wój horje!
4. Boha Čorneho
Stare kraleſtwo
Rapak nětko wobydli;
Starý moch ſo ſeleni
Na ſkale, fiž wołtar běſche.
5. K luda nadobi
Njejſzu ſhudali
Tamni stari hudazh
Dostatk Sſerbow pſchichodny. —
Čaſz nětk njeprachany wěſchczi.
6. Čaſho pſchichodny,
Saſčějeſch nam th? —
O ſo býchу ſ twojeho
Klina wuschli mužojo,
Hódni wěcznog' wopomnjenja!

Handrij Zejler.

3. Moje wjesela.

1. Hdžež ſo módrja, ſelenja
Masche horj, hajniſcheža,

1*

Hdžež mje strowja setkujo
W snatym ſlowje krajenjo:
::: Tam ſu moje wjeſzela,
Tam mje czechnje, tam chzu ja. :::

2. Hdžež te ſwony na zyrfwi
Lubje rěčza k wutrobi,
Do wſy hlaſa ſ wjecžorſka
Poſłocžana zyrfwicžka:
::: Tam ſu moje wjeſzela,
Tam, tam dže mi myſlicžka. :::
3. Hdžež tam rěka pluſkoze
Pſches te hona domowne,
Hdžež do hatka, do rěčki
Sswęcža jaſne hwěſdžicžki:
::: Tam ſu moje wjeſzela,
Tam mje czechnje, tam chzu ja. :::
4. Hdžež te kwětki piſane
Pyscha ſuki domjaze,
Hdžež tam naſche polo je,
Žito ſo tam ſmahuje:
::: Tam ſu moje wjeſzela,
Tam, tam dže mi myſlicžka. :::
5. Hdžež mje wita narodny
Dom a towařſch ſradowny,

1.

2.

hdźež te snate holicža
A wěnzam rutu schčipaja:
:: Tam ſu moje wježela,
Tam mje cžehnje, tam chzu ja! ::

Handrij Zeleř.

4. Serbow wóteny kraj.

1. Wěſch ty tón kraj, hdźež ſlěborni po Sprewja
A rěčki mjeňſche ſchwórcža po boſku?
Tón hordy lěš a horu wobruſſeja
Wot poſdnja k ranju, k wjecžoru.
Wěſch ty mi kraj, wot hórkow pſchecžehnjeny
A w khłodku płodnych ſchtomow ſbožowny?
Schfit dweju kralow, na njón wupschestrjeny,
Tón fryje a je měra wježeli:
- My ſnajemy tón rjeňſchi kraj,
My wěmy jón, o haj, o haj!
To je ta ſerbska Lüziza,
Ta Prusſka a ta Sakſoniſka.
2. Wěſch ty tón kraj, hdźež džafni bróſdu wora
Lud ſprózniwy a płodzi ſahrody,
Hdźež khudy ſwój kruſch k njeſze ſ kóždoh' dwora
A wſchudžom naděndžesch dom hoſpodny?
Wěſch ty mi kraj, hdźež narod dobrý, ſprawný
Sso cžestnje ſubla, ſlutny, ſpokojny.

Po duschnoſczech a pobožnoſczi ſjawnym,
We kſchiwdach czichi, w horju ſczećpliwy?

My ſnajemy tón lud a kraj,
Tich hona, ūki, haj, o haj!
Czescz dobrych ludzi naſtedzicz,
Do Sſerbow kraja dyrbiſch hicz.

3. Węſch ty tón lud, hdżež ſtrowe róže kczěja
Na liczkach ſzwěrnych, czeſtnych holiczow,
Kiz doměrniſje ſo ſ milych wóczkow ſměja,
We twjerdym džele połne radoſcžow?
Węſch ty tón lud, hdżež kručzi hólzy khodža,
Czeſcž nanow, nadobni kaž ſemjenjo?
Tich czeſcža wſchudże, witaju a rodža,
Ssu w krvawnej bitwje traſchni mužojo:

My ſnajemy czeſcž holiczow,
My wěmy kraj tych pačhołow;
Hlej, wěczniſje naſcha Lujiza,
Te tajke džecži tujała.

4. Dha kczěj, dha kczěj, ty Sſerbow rjeńſhi krajo,
Kczěj w ſtrowju, w ſbožu, w možu njeſwjadłej,
Pod worjołom nad tobu ſejhrawajo
A pod tej krónu młodnej, rucžanej!
A ſerbſki duh a kſivalba ſerbſkoh' mjenia
Njech ſzwěcži ſo kaž ſlónzo njebjefke;

U luboſcž, k narodnoſcži ſahorjena,
Njech ploſjenja pſchez' wjetſche dobuđe!

Bóh wjerſchny žohnuj Šſerbow fraj
U miłu jemu ſbože daj;
Kęz̄ew, ſtowje luda ſerbſkeho
Njech do węcznoſcze kraſni ſo!

Handrij Zejler.

5. Stysk a trošt.

Čeſki hlos.

1. Ach ſpadle, ſpadle ſu ſe ſchtoma liſcžicžka
U róža kóžda je woblednyla;
Liſcžicžka ſelene,
Róže te wonjate
Ach moril, moril je lodojth mrós!
2. Ach ſpadla, ſpadla tež wſchitka mi radoſcž je
U leži kamjeń mi na wutrobje;
Haſložki bjes liſcžow,
Lěſchki wñ bjes róžow,
Ach praſcze, wěſcze-li žadyn mi troſcht!
3. „Džerž, khowaj nadžiju!“ džesche kerč ſlecženy;
Duch róžow ſcheptasche ſe ſahrody:
„Se ſmjercze žiwjenje,
Se ſylſow wjeſele
Wſchaſt wſchitzu po khwili docžakamy!“

Handrij Zejler.

6. Wojak a jeho Hanka.

Ruski hłos.

Wojak:

1. Budź tu božmje, Hanka rjana!
Wjetscha frudźba njeje žana,
Hacž dom mojoh' luboh' nana
A cže wopuschežicž.
Ach, ja budu wschednje frudny,
Budu khodžicž jako bludny
Na horach a psches haj khłodny
A tam žałosćežicž.
2. Sabycž njecham tebje ženje,
Stajnje budže dopomijenje
Na tebje mi woschewjenje
W prjecžkach we zufbi.
Hdy ma pschińcž, to w myßlach noſchu,
Tón czaſz, so cže ſaſo koſchu?
Ach, to jenicžke cže proſchu:
Woſtań ſhwérna mi!
3. Ach, kaf ſzym ja wurudžena,
So wot tebje wopushczena
Budu wschedho porubjena,
Schtož je lube mi!

Hanka:

Moju thschnoſcz, fiž mje ruđi,
Chzu ſa ſrudna ſkoržicž wſchudži
A ſo prashecz wſchitlich ludži,
Lubn, po tebi.

4. Srudnu nětk mje budža widžicž;
Alle wſchón ſtjſk chzu ja hidžicž,
Budu-li cže ſažo widžicž
A býcž pſchi tebi.
Njeh tež wjazn njeb'džesč rjanh,
Njeh cže pſchikrywaju rjanh,
Tola maſč mój lubowaný
Woſtacž wobſtajne!

Handrij Lubjenski.

7. Dželenje wot lubeje.

Hłos: Dwě rožičcy mi kćejeſtej.

1. Ach dželenje, ach dželenje,
Kaf cžežka wěž to je,
Hdyž ma ſo młodženž dželicži
Wot holčki lubeje!
2. Hdyž prajachmoj ſej božemje,
Mój mobaj pļakachmoj,
A ſ rubiſchkom tym běluſchkim
Szej wócežny wutřechmoj.

3. A wumrjesch ty a wumru ja,
Mój wobaj wumrjemoj,
A jenož rowežk njech jenicžki
Szej wobaj ſkaſamoj.

4. Njech napíſnu na deſcžicžku
Na jenu woběmaj:
We wutrobicžžy jenaj tu
Dwaj wotpočjujetaj.

Šembera.

8. Žarowanje.

1. Hilžicžka ſpěwa ſej płacžite hloſhy;
Schtoha czi, džecžo wjeſeſe, je?
Ach, hdže je mój rjany džeit,
Hdže mój luby nawožení?
Lubeho běleho
Do kaſchcža hotuja.

2. Čzorna ſo draſcži tam Hilžicžka płacžo,
Wodžewa rub ſo žarowanski;
Jaſne wóczko haſzlo je.
Kíž ſo na nju ſměwaſche;
S trawnikom, ſ dormikom
Jenicžki kryty ſpi.

3. Hilžicžki ſylsy row ſeleny krjepja,
Fijaſki lute ſakcžěja ſ nich;

Módre njesapomnicžki
Ssměwaju ſo mjes nimi.

Hilžicžka ſrudnuſchka
Na rowje ſpěwaſche:

4. Ach, ſo bých ſa nim ja cžahnyla ſkerje,
Nětk mi tu ſemja puſcžina je;
Wjmi mje ſobu ſa tobu
K rjanom' rajej Božemu;
Bých ſo tam rjeniſcha
Njewjesta blyſchcžila!

9. Brězyčka přede wsu.

1. Pod bělej brěſyčku
Na hórzy pſchede wžu,
Tam ſmój dobru nóż ſej daloj,
Pjerschczeń jaſny pſcheměnjaloj,
Ta běla brěſyčka
::: Je ſobu ſdychnyla. ::

2. Pod bělej brěſyčku
Na hórzy pſchede wžu
Je wón porucžil mje Bohu
A je cžahnyl prjecžku drohi;
Ta běla brěſyčka
::: Je ſo mnú płaſnyla. ::

3. Pod bělu brěšycžku
Najradščo nětko du,
Stajnje wutroba s njej rěcži,
Kóždy liscžik trošcht mi ſyčži;
Ta běla brěšycžka
::: Je moja troſchtařka. :::
4. Pod bělu brěšycžku
Najradščo nětko du,
Pod njej ſamknuć wóczko žadam,
Jeli ſaß' joh' njewohladam.
Ta běla brěšycžka
::: Mój row njech pſchifrywa. :::

Handrij Zejler.

10. Zastaničko.

1. Dopłomjeniło ſlónčko je,
Pſches haſžki měſacžk ſhlađuje;
Džení mjelcži, ja pač ſaspěwam,
Mje cžéri k twojim wočnjeschfam.
Rjana knježna,
Lubosnoćže kralowa,
::: Njech mój ſpěw cže ſwježela! :::
2. Te róže kwětki drěmaja,
Tón ptacžik wóczzy ſandžela

U mjelcži w kerčku selenym;
Ta spěw cži ſwjecžicž wuſchoł ſym.
Rjana knježna atd.

3. Tam zuni wětſicžk poduwa
U ſ młodym liscžom hrajfi ma,
Tom' ſ cžicha ſchepze powjescže;
Rjeh tež mój hłóž cže budžicž ſmě.
Rjana knježna atd.

4. Na ſonach nóżka bohata
Rjeh cži najbzłódſhi podawa,
Tón woblétuj cže ſměwajo
Tať cžiſche, rjenje cžiſhinfo!
Rjana knježna atd. Handrij Zejleř.

11. Wotmołwa.

Hłos: Hołbik dwě bělej nóżcy ma.

1. Sso wowzfi ſ měrom paſechu, ::
U wowcžerka bě pod lipu.
2. Tej licžko młodne kczějesche ::
U wóczko běſche módruschfc.
3. Tej bělej rucžny ſtyknyschi ::
Szej ſpěwasche wo luboſcži:

4. „Wjchě towarzki mi ženja ſo, ::
Ja žatko nimam lubeho.“
5. Te ptacžki ſedžo na wjerſchku ::
Na ſrudne hróncžka poſl'chachu.
6. A ſady ſeřka róžatoh' ::
Sso tajesche tam pačhoſto.
7. Tom' w wóczku ſwětlo ſefhadža, ::
Wón ſ lubym hloſom ſaspěwa:
8. „Bje-wjchěni holcžo najrjeñſche, ::
Wo wutrobicžku proſchu cže.“
9. „Ja pěkne jehnjo budu cži, ::
Budž miła wowczeřka ty mi!“ J. Wjela.

12. Radžena žeňtwa.

1. Něhdyn wóczko ſwětle mějach
Sa wſchě rjane holicžki,
S nimi harowach, ſo ſmějach,
:: Hacž mje luboſcž pſchestwori; ::
:: Nětko cžichí ſ radoſcžu
Na tu jenu ſhlađuju. ::
:: Aj aj aj,
Kaf pěknaj ſtaj wój dwaj! ::

2. Knjes a semjan ſo mi ſdasche
Nježenjene pacholo,
Myſticžka tak ſejhrawasche,
::: Slětowasche wyžoko; :::
::: Nětko pjerſchežen jaſny mi
Wſchitku kražnoſć poſlocži. :::
::: Aj aj aj,
Kak pěknaj ſtaj wój dwaj! :::

3. Dom a dwór a wſcho mi wſmicže,
Zeno ſo ju wobkhowam;
Ludžo, to wý njewěricže,
::: Ale ſwětý ſa nju dam; :::
::: Tačo jandželk lubuje
Moja ſłota Leńka mje! :::
::: Aj aj aj,
Kak pěknaj ſtaj wój dwaj! :::

Handrij Zejler.

13. Njeradžena žeńtwa.

1. Wjerjebina rjenje fcžějo
Nježe hórkę płodý,
Holicžo ſo rjenje ſmějo
Pod njej ſteji ſpody.

Wjerjebina wěſchcžesche:

Holčo budže hinajſche!

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

2. Nětko, hdvž mi w cžepzu khodži,
Moja ſwerovana,
Lědma wjazh wo mnje rodži,
S Hanežicži bu Hana,
S Hanu hórke Hanisko,
Wjerjebinow podomſtwo.

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

3. Prjedy běch jej wſchitkón ſloty,
Nětk ſym hroſny, starý,
Lažach ſa njej pſche wſchě plothy,
Nětk mi pſcheje marý;
Prjedy ſwjecžo blyſchcžate,
Nětk je drjehmo maſane.

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

4. Schtož mje woſyba, ju ſmudži,
Plakam, dha ſo ſměje,
Schtož wje ſwjeſ'li, to ju ſrudži,
Tak mje helszy drěje.
Ach wj ludžo najlubſhi,
Kak ta žeńtwa pſcheměni!
Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

Handrij Zejler.

14. Přaza.

Hłós: Přadła je Marja kudżelku.

1. Nawij ſej kudżelku, holicžka,
Kudżelku ſlěbornu;
Nimo je ſwjatoh' Marcžina,
Na pſchaſu pſchelcže du.
2. Sprawuj ſej bórczate koſeſko
S bělej tej piſhcželu;
Do pſchaſu kaže ſcheptanko
Gsněh běly pſched khežu.
3. Teŕcze a ſwěcžcze nutš Scholcžizh,
Tym pſchelčam Łasowſkim,
Po cžmje a w symje pſchińdžemh
Po pucžu dalokim.
4. Wobwite naſche ſu kudžele
S cžeŕwjenym bancžikom!
To je ta barba radoſcze,
S tej džemh won a dom.
5. Khopate pſchedžemh piſhcžele,
Nitku, kaž židžanu,
Płat budže bělicž ſo kaž gneh,
Ležo na trawniku.

6. Předžemj radoſtnje w jaſnej ſtwi,
Přchi cžoplých kachlicžkach;
Wjelk wuje mjeſ tym po holi,
Wětr howri w haſosach.

Handrij Zejleř.

15. Horde holičo.

Čeſki hłos.

1. Ža ſym ſchwarne holcžo ſi mlyna,
Hólz̄y rad mje maju;
Wutrobu pač žanom' njedam,
To ja kručze praſu;
Wot klóſchtra a wot Kulowa,
S Pruskeje hacž k Čecham
::: Přchikhadžeju nawoženjo,
Ža pač žanoh' njecham. :::
2. Žedyn hubku woſchuje,
Druhi khwali wočzi;
Tſecži ſo kaž miły holbič
Wſchudže ſa minu tločzi;
Schtwórty staru macž ſo prascha,
Hacž tež wěm wſchě džěla;
::: Pjaty pač ſo nana prascha,
Schto bych pjenjes měla. :::
3. Husto moje dla ſu hólz̄y
Na rejach ſo bili,

Na winje tež wjele toler
Se mnū pschecžinili;
Schkoda je tych rjanych pjenjes,
Kiz žu pscherejwali,
::: Sa hermanek a sbytne wězj
Mje dla wudawali. :::

4. Wschitzj mi wo ženitwje rěcža;
To žu hlupe blady!
Hiſcheže žanom' rjekla njeſþym,
So mam jeho radj.
Pſchiúdže, hózj se wſchěch Šserbow,
Kiz wj mje měcz chzecže:
::: Wjedže, ſo wj tola wſchitzj
Korbik doſtanjecže! :::

Miklawš Wjacławek.

16. Wojnař.

Hłós: Kajka je to powjesć.

1. S wjeſzelom chzu wiſnacž:
Ja ſym wojskar, ha ha ha,
Schtóž mje wopraſcha;
Wot khorejth hacž do farj
Dožahaju moje twarj,
W ſymje, lěcže, ha ha ha,
Sswět mje potrjeba.

2*

2. Ma bur džěłacž rolu,
Moja ruka, ha ha ha,
Grat jom' wobstara;
Chze-li fral na wójnu cžahnycž,
Dýrbi mi do woſow pſchahnycž,
Kiž ſym frute, ha ha ha,
Semu džěłał ja.
3. Kajka radoſcž: jěſdžicž
A ſo pſchewjescž, ha ha ha,
Hdže to njekhwala?
A te wſchelke woſy pſchne,
Kač te klepotaju ſpěſchne
Po wſchěch dróhach, ha ha ha,
K cžescži wojnara.
4. Schto měl wbohi kribjet
Cžeřpicž, wustacž, ha ha ha,
Njebyl w ſwěcže ja;
Njehasch-li ſo bědný noſyčž,
Dha ſo dýrbi wojnár proſyčž:
Džěłaj, bratsje, ha ha ha,
Twoje ſlóžadla.
5. Žołma noſy cžołmy,
Moje foło, ha ha ha,
Semja wěſczischa;

Možycž ma psches doły, horj
Moja wóscž te kupyow twory
Ludžom haſle, ha ha ha,
S kraja do kraja.

6. K wěrowanju, k kſchczenju
Schtó by njechał, ha ha ha,
Rjanoh' woſyka?
Te chzu ja najradſcho džělacž,
S kwaſarjemi duzjy ſpěwacž:
Rjane hoſežo, ha ha ha,
Lubuj wojnarja!

Handrij Zeleř.

17. Zlamany slub.

Česki hłos.

1. Pod hrodžishežom niže klóſchtra
Kraſna róža ſakcžewje;
::: Pod lipu tam s wojoñnikom
Steji hoſežo ſbožowne. :::
2. „Kaž nad nami tuta ſkała
— Džesche wojał — njeſhabla,
::: Tak je moja luboſcž ſtajna;
Wěr mi, luba najrjeñſha!“ :::
3. Ptacžik pał tam s hloježku wije,
Hoſežo ſmějo wotmolwi:
::: „Luby mój mje njesarudži,
Twoja pěšen, ptacžko, kži.“ :::

4. „Njewěř, njewěř, ſlub tež jeba“,
S lipy ptaczk ſaſ' ſaſpěwa,
::: „A tež ſkaſa něhdyn ſpada:
S wěry roſcže nadžija!“ :::

5. Pod hrodźiſchom niže kłóſchtra
Kczenje ſ róže wotpada;
::: „Schkoda tebje, rjane holežo!“
Grudnje ptaczk tam ſaſpěwa. :::

Mikławš Wjacławk.

18. Tón mje lubuje.

Hłós: Přijěl je z Mišna młody pan.

1. Tsi róže nam'ka holicžo, :::
Na kóždej róži pacholo.
2. Duž holicžo róže praschesche: :::
Ha kotrej tež mje lubuje?
3. To ſhomisch, róže prajachu, :::
Hdyž hwědyn ſwěcža k wjecžoru.
4. Tsi hwědyn lědom ſybola, :::
Tſjo hólzny jedu do dwora.
5. Ha hdže maſch, mačzi, džowcžicžku, :::
Tu twoju młodu nadobnu?
6. Ach, moja luba džowcžicžka :::
Do kłóſchthra je ſlubjena.

7. Ta f cžeſćam ſwjatej' Marije :::
Sſwój rucžaný wěnz płećeſche.
8. Na holčo prěni pohlada: ::
Schto, lubcžicžka, by cžiniša?
9. Zej druhı ruku dawaſche: ::
Budž, nairjeniſcha, w božemje!
10. Tón tsecži ſrudnje ſaplačka, ::
Na blido róžu roſſchcžipa:
11. Nětk dobru nóż měj, wjeſele ::
A moje rjane žiwjenje!
12. To wuſķyschača holicžka, ::
Duž staný a jom' ruku da.
13. Nětk, herzhy, f kwaſzej piſkajcže, ::
Hdyž mje tón młodženz lubuje!

Handrij Zejler.

19. Pryne Jana Serbojo.

1. Schto cžeŕwjeni ſo naſdala
A pſcheblyſtuje woſrjedža?
:: To rjeni ſu dragunarjo,
To ſu prynz Jana Sſerbojo! ::
2. Schto ſemja rži a tſchepjeta,
Schto woła tam: hura, hura?
:: To mužſzhy ſu dragunarjo,
To ſu prynz Jana Sſerbojo! ::

3. Schtó lecži tam tač pſchęš polo
A ſazpi fuſow njewjedro?
::: To khróbbli ſu dragunarjo,
To ſu prynz Žana Sſerbojo! :::
4. Schtó ſapa khróblo ſatrafchne
A ſ mječžom cžežkim ſejhrawje?
::: To hróſbni ſu dragunarjo,
To ſu prynz Žana Sſerbojo! :::
5. Schtó je, fiž ſchcžepa želeso
A cžaſcže ruba ſabrunčo?
::: To ſylni ſu dragunarjo,
To ſu prynz Žana Sſerbojo! :::
6. Schtó ſu cži mjažo=rubarjo,
Kaž doſtali ſu pſchimjeno?
::: To ſakſzy ſu dragunarjo,
To ſu prynz Žana Sſerbojo! :::
7. Schtó cžehnje ſ bitwý dobytej'
A ſtwoje raný khwali ſej?
::: To ſerbſzy ſu dragunarjo,
To ſu prynz Žana Sſerbojo! :::

Handrij Zejler.

20. Wójnski spěw.

1. Hura! wý bratsja ſmužiwi,
Bróni wſmicže do rukow;

Nam kraj a kral ſo dowéri,
Sſo ſpuſcheža na mužow.

2. Kaž law a mjedwiedź ſapataj
We moch, khróblōſczi:
Tak wojujmę ſa wózny kraj,
Kaž mužam pſchiſteji.
3. Dha žiwjenje rad ſastajmę
Sa prawo, kraj a cžeſcž,
Na bitwiſchežu wěnž njeſwjadły
Sſej dyrbi kóždy pleſcž.
4. Bičž chzemę bitwu ryczeřſku,
Haj ſi ruku hohrſkej,
A pobicž, ſkaſhež njeprawdu
Sa pſchichod k ſnamjenjej.
5. Tak wěcznych krónow hódni ſmę
A mjena wózneho;
A byl kónz komu ſudženę,
Dha miły je nam Bóh. Handrij Zejler.

21. Wojeřske pacholo.

1. Wojeřſke to pacholo
Cžeſcža kral a fěrſchtojo;
:: Schönſtes Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je cžeſtny muž. ::

2. Cžichu nošn myžlicžku
Se įtaroscžu njeſnatu;
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je wjež'ly muž. :::
3. Rjeńſho, hdvž paradu ma,
Njebłyſchcži ſo ſernicžka;
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je rjaný muž. :::
4. Cžehnje ſ brónju do poſla,
Njestróži ſo ſatana;
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je khróblý muž. :::
5. Ma ſchto rjane po boſu,
Roſumi wón dobrotu;
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je mudry muž. :::
6. Hdžež wón roſpoļoži ſo,
Je knjes a dže pſche wſchitko;
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je zyłý muž. :::
7. Pſchiúdže ſ wójſka domoj ſaſ',
Chze nan hotowacž jom' kwaſ';
::: SchöNSTES Fräulein Kiebusch, Kiebusch,
Wojak to je kraſny muž. :::

Handrij Zejler.

22. Trompejtar na krwawnišću.

1. Sa Budysch'nom po doli
Tam krwawe polo je,
Te brósy na tym poli
Tam tsélsa worasche.
2. A pacholo na roli
Tam leži wojerſke,
Joh' wjele ranow boli,
Krej ſo ſ nich lijesche.
3. A jeho ſchumjel ſzwérny
Tam pschi nim ſtejesche
A cžaka ſrudnje měrny,
Dónž wumrjecž njebudže.
4. A jačo hižo jima
Ssmjercž blěda pacholo,
Dha wježeli jom' hrima,
Synk ſnaty pſches wuchö.
5. Duž plomjenjeſchtej wocži,
Wón džiwje ſhraba ſo,
Na konja móznije krocži,
Trompejtu ſastajo.
6. Viftoria! wón piſka,
Trompejta ſchfrjebota,
Viftoria! rži ſ bliſka
A rži wot naſdala.

ler.

7. Viktoria! tam klineži,
Kaž Bože hrimanje,
Viktoria! kraj brincži
A lute wježele.
8. A hdvž bě wuklincžalo,
Trompejtu puščcžesche.
S nim bě šo čažnje stašo
A s konja motpadže.
9. Tón regiment šo staji
Tam pschi nim žarujo
A marshal s cžicha prají:
„Tač šbóžnje wumrje šo!“

Handrij Zejler.

23. Wboha Hilža.

Hłós: Dobry wječor, maćeřka.

1. Khabla šo tam Hilžicžka,
Jako swjadla lilijsa,
Trudlaj du, trašala,
Jako swjadla lilijsa.
2. Krocžel pomalku jej dže,
Wóczęko wjazý nježapje atd.
3. Kwětki wſchě pschi pucžiku
Žełnje na nju hladaju atd.

4. Hózny ſebi ſcheptaja:
Ta je ſmijerczi wuczeſka atd.
5. Ach, wñ hózny nadobni,
To ſcze nimo hudali atd.
6. Sſmijerczi ta wſchaf njeczeſka,
Sſmijercz jej budže witana atd.
7. Wona tam ju powjedže,
Hdzež jej' luboh' wjedla je atd.

J. Wjela.

24. Wuznaće.

Hłos: Sym Serbow serbske holičo.

1. Ha njeſkym tež knjes nadobny,
Niz hrabja, ani kral,
::: Sſym žiwjenja wſchaf wjeſelny —
To moja duscha khwal! :::
2. Khlěb wſchědný ſpoſojnoſć mi je,
Tu nikom' njeſchedam,
::: K tej trjeba njej', kaž widžicže,
So ſkota horň mam. :::
3. Sſwět zyłny měj ſa pſchecžela,
Schtóž telko potrjebje,
::: Mi ſzwěrna duscha jenicžka
Doſć ſ mojom' ſbožu je. :::

4. A wupadnje hdv ſyſka mi,
Tu bjeru do kupje,
::: Kaž roža róžam njeschfodži,
Tať to tež njeje ſlě. :::
5. Ja najém a ſo nadžělam
A rjenje naſpju ſo. —
::: Schto wjazy, praſe, potrjebam?
Duž khwalený budž Bóh! :::

Handrij Zejleř.

25. Swjateje Marijne sylzy.

1. Marja pod kſchižom tyſchniwe
Ssyſhy je roniła blyſchežate,
S kóždeje róžicžka luboſna
Pod jeje nohu je ſafcžela;
Prěnje te róžicžki běle
Dla njewinu ſyna ſu fcžele.
Běla ty ſahroda róžowa,
Blyſchežo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jemu tu róžicžku,
Tyknycž ju ſebi na wutrobu.
Tebi, o róžicžka běla,
Sso poſwjecža wutroba zyła.
2. Druhi ſplah róžow ſo poſběha
Pod kſchižom ſ mlódneho trawnika,

Rjeńschi hacž ranische serja je,
Scharlat a purpur žo khowasche,
Ssapata luboſež jón jaſni,
W krejčerwjenym blyſchežu žo kraſni.

Cjerwjenia sahroda róžowa,
Blyſchežo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
S Božej krwju luboſeže barbjenu.
Mutroba ſa tobu hladá,
O róža, a nožycž cže žada.

3. Tſecže žo róže tam ſybola,
Módrinu njebijesku pſchetrjedja,
S wóczka jim miloſež a pſchecželſtwo
Rjenje a luboſnje ſměwa žo;
Maczeřna luboſež a ſwěra
Do barby jich módrej žo cžera.

Módra ty sahroda róžowa,
Blyſchežo ſam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
Tyknycž ju ſebi na mutrobu.
Róžicžka, módrinka luba,
Wſmi zvle mje do ſwojoh' ſluba.

Handrij Zejler.

26. Róža a ptačik.

1. Poła Khróscžiz pschi pucžu
Róžicžka je fcžěla,
Błyschcžiła ſo na cžernju
Cžetwjenia a běla.
2. Na cžernik tam pschilecži
Ptacžatko a fpěwa,
Rjeńscho wone fifoli,
Rjeńscho róža fcžěwa.
3. Rjeńsche hróncžko wumyžli
Ptacžatko a džěla,
Lubſcho je we wutrobi
Róža jeho měla.
4. Symski wětsik pschilecži,
Wótrje sahwisdasche;
Ptacžatko ſo pōstróži,
Róža ſblědowasche.
5. Ptacžik hróncžka ponowja,
Schto te wusnawaja?
„Dobru nóż, ty najrjeńscha,
Hdyž ja dyrbju ſ kraja!“
6. Róža ſylsy wuroni,
Schto te wusnawaja?
„Dobru nóż, ty najrjeńschi,
Hdyž ty dyrbisich ſ kraja!“

Handrij Zejler.

27. Spominanje na lubyeh.

Hłos: Přadla je Marja kudželku.

1. Schtó by měl kschidla myſlicžki
A byl, hdžež wona je!
Schtó mje k tym lubym pſcheſadži
Na hona domowſke!
2. Wj hwěžki módrých njebijesow,
Pſches dejmant jaſniſche!
O ſhwěcžce do wſchěch ſchtomikow
Mli wjeski lubeje!
3. Dži, měšacžko, dži cžiſhinko
Na moje město tam;
Šswěcž do woſnjeschka ſnateho,
Ty wěſch, ſchto praſicž dam.
4. Praj hróncžko jím najkraſniſche
Wot mojej' luboſcze:
Nječ kóžda pruha ſlowečžko je
A rjane ſtowjenje!

Handrij Zejler.

28. Zrudne ptačatko.

Narodny spěw.

1. Ha ſydał je, ſydał je dróbnusčki ptacžk,
Ha mjes dwěmaj bělymaj ſamusčkomaj.
2. Ha pſchilecžał, pſchilecžał wulki je ptak,
Ha praſchal ſo dróbneho ptacžatka:

3. „Ha schto ty tu činišč, ty dróbný ptacžko,
Ha so ſej ty wjeſeļe njeſaspěwaſč?“
4. „„Ha taſ džu ſej wjeſeļe ſaspěwacži,
Ha nimam tu nikoho ſivojeho.
5. Ha njej' tu mój nan a njej' tu moja macž,
Ha komu dha dyrbju ja dobru nój dacž?
6. Ha nan je mi wumrjeł žno dołhi cžaſ,
Ha macžerje ſhym ja paſ njeſpoſnaſ.
7. Ha macžerje ſhym ja paſ njeſpoſnaſ,
Ha macž ſu ſli ludžo mi ſzobu wſali.
8. Ha starschi mój bratſik je na wójnje,
Ha w zuſhym mi w kraju na wójnje.
9. Ha mlódscha paſ ſotſicžka jara hļupa,
Haj jara haj hļupa a njeroſumna.““
10. „Ha taſ ſo ſhý pod moje kſchidleſchko,
Ha ſo džemoj lecžecž do zuſoh' kraja.
11. Ha hdžež je twój starý nan ſarubaný,
Ha hdžež twoja macžerka roſtorhana.“

29. Božemje.

Hļós: Khatržinka swěrna moja.

1. Lubſcha moja Khatržinka,
Wěſč ty, ſchto cži praſicž mam?
„Božemje“ najrjeńsche,
Hdyž naj' pucžik, hdyž naj' ſchcžežka
Na tu khwilu róſno dže.

2. Widžisč tamle kerčžk ſo hnuwacž,
Njebzlyſchiſch tu woſhyzu?
„Božemje“ ſchwórkaze,
Hdyž naj' pucžik atd.
3. Poſluchaj! ſchto ptacžik ſpěva
Pod líſcžom na haſožžy?
„Božemje“ ſežahuje,
Hdyž naj' pucžik atd.
4. Kuk, kuk, kak tam měšacžk ſwěcži!
Schto wón na naj' ſhlađuje?
„Božemje“ poſiwnje,
Hdyž naj' pucžik atd.
5. Poſches poſo tam wětsik lecži;
Schto tón naju wobduwa?
„Božemje“ ſaduſuje,
Hdyž naj' pucžik atd.
6. W dole běži kſchiwa rěcžka;
Schto ta ſchwórcži, kluſota?
„Božemje“ pluſkoze,
Hdyž naj' pucžik atd.
7. Spominacž wſchak chzemoj na ſo,
Daj mi na to rucžicžku! —
„Božemje“ najrjeňſche,
Hdyž naj' pucžik atd.

Handrij Zejler.

3*.

30. Mniška.

Hłós: Ja stejach horkach na horje.

1. Žo wjeschhu do klóschtera,
To rjane holicžo.
Žej saržowasche fernicžka,
We szylſtach pluwajo.
2. Žu wschitke ptacžki strowjachu
A młode kwětaschki,
A spěšne stadla na žlóncežku
Wschě sejhrawachu ji.
3. „Ach božmje, žwěcže wježely,
Do murjow dyrbju ja;
Mi row b'dže klóschtr kamjeńtu
Ta kheža pokhmurna.“
4. Žu herjekajo žwarjachu:
„Ty njemdra haleńka!
Tym žwiatym žy ty s njewjestu;
Sso wohlej do žwěta.““
5. Duž pschihna jěsdnik blyschczaty
Na jažným lischaču.
Hdže wjesecže tu knježnu wj,
Tu rjanu panicžku?
6. Hahoj ty młodžo najrjeńsche,
Ty njeb'džesč we klóschtrje;
Masčh žydło, bydło kralowſke
We mojej wutrobje!“

7. Ssej na konja ju sběhnjwſchi
Ju horzo woſoſcha;
„Nětſ, liſchako, mi na ſkoti
Do kwaſnog' hrodžika!”

J. Wjela.

31. Přaza a žen̄twa.

Hlōs: Dobry wječor, mačeřka.

1. Wjercže! wjercže! kolesko,
Rjana pſchelcža ſpěchuj ſo;
Holadra, hopſaſha —
Kajka je to bōrczeńza!
2. Wjazh pſchedžesč píſchcželow,
Wjazh masč tñ bjerjerjow atd.
3. Zybafch kudžel cžiſczischi,
Bohatſhi je na pucžu atd.
4. Čeňſchu nitku napſchedžesč,
Schwižniſcheho doſtanjesč atd.
5. Kedžbuj, ſo ſo njeſchłowri,
Dha budže cžim pěknischi atd.
6. Hladſcha nicž ſo ſyboli,
Rjeňſhi budže mješ wocži atd.
7. Twjerdschu nitku na wiwasch,
Sswěrnischeho namaſasch atd.
8. Dlěſchu nitku ſežahujesč,
Sróſtnischeho wuſwolesč atd.

9. Wjazhъ schtukow namotsch,
Bohatsha zo wudawašch atd.
10. Speschnischo du koleska,
Sažo braschka sačlapa atd.
11. Wjercz dha, wjercz to kolesko,
Rjana pschelcza, spěchuj zo atd.

Handrij Zejler.

32. Nalětni wětrík.

Hlós: Dobry wječor, máčeřka.

1. Lecži wětr wot wjecžora,
Brjóžki, ūki pschepjeřcha,
Su su su, wu wu wu —
Stawaj, stawaj, trawicžka!
2. Do sahrody pschicžehnje:
Róže, kwětki, wozucžče,
Su su su, wu wu wu —
Wěnaschke holcžo lubuje.
3. Tschafze halžki na schtomi,
So jim liscze wuskočži,
Su su su, wu wu wu —
Psychcze domy s mejemi.
4. Ptacžki spěwacž namolwja
W hajach, ležach, psches pola,
Su su su, wu wu wu —
Pcžolam lubi fcženicžka.

5. Aj, ty miły wětsicžko,
Lětaj pschezo wočoło,
Su su su, wu wu wu —
Hacž je festawało wscho!

Handrij Zejler.

33. Lěčo.

1. Lěčo je tak lubosne
A šo na mnje ſměje;
W lěcze jara rjenje je,
Dokelž wschitko fcžěje.
2. Byla ſemja ſawonja,
K wježelu cže wita;
Boži wětsik potula
Džecžela a žita.
3. Na lužy a w sahrodži
Džecželkojta trawa
Wſchelačko šo pišani,
Wulka a tež mała.
4. Žiwenja ſu wježele
Na ſchtomach te ptacžki,
Ryba w wodže pluſkoze,
Semju kryja wacžki.
5. Schtóž ſo teho wježeli,
Schtož nam lěčo dawa,
W ložu ſo rad njekomdži,
Alle ſahe ſtawa.

Handrij Zejler.

34. Maruška.

Hlōs: Ha služil je hólčik panikej.

1. Na wójnu je Maruschká wujěla, ::
S tym lubym ſej ſedlała konika.
2. Sa Budyschin cžahnyla do Čech prjecz, ::
Po lěwizy ſyholo wótry mjecz.
3. „A njeje dha žel cži, o Maruschká, ::
So maczter a nana ſy ſpuschcžila?
4. Njej' nicžo wo bratskow lubych cži ::
A nimasch ty ſedžbu te ſotſicžki?“
5. „„Kak někoho žel mi bycž dyrbjało, ::
Hdyž ſwojoh' mam po boči lubeho?
6. Bych wumrjela doma ſe ſylſami, ::
Hdyž lubeho njeměla pſchi ſebi.““
7. Hdyžku tam pachol je wojoval, ::
Te holicža mjecžik tež blyſkotal.
8. A hdyž běſche padnýl tón nadobný, ::
Tam ryjachu lóžko tež Maruschžy.
9. A hdyž ſo row ſwérneju poſběha, ::
Pſchez' roſtu a wonjeja kčenicžka:
10. Na jutry kčje wonjeschko ſijalkow, ::
Na Žana kerk cžerwjených róžicžkow,
11. Na Žakuba bělých pjeňk liliow, ::
Na Michala sahrodka ſomotkow,
12. A na wschitkich ſwjathich tam ſafcžěja ::
Te piſane hwěžki a roſmarja. Handrij Zejlef.

35. Wostań w kraju.

1. Wostań w kraju, to cži praju,
Swojim kraju narodnym;
Ssy tež khudý, žiw šo tudý
Po cžescži a spokojny.
2. Njepraj: „druhdže lěpje budže“ —
To cži sapisane njej’;
W kóždym měscže nam’kaſch wěscže
Sle a dobre ſměſchane.
3. K połdnju horje rjeñſchi ſtwori
Bóhl’býknjes kraj cžlowjekam;
Tam pač ſmudži ſkóncžko ludži,
Hroſna ſwěrina tam je.
4. Połnóz ſymna, dołho cžémna,
Njem’že tež cže ſwježelicž;
Maſch tam delka bara, wjelska,
A khlěb tam tač žadny je.
5. Duž cži praju: wostań w kraju,
Hdžež ſle ſ dobrym runa šo;
Cžerpicž, dawacž, k dželu ſtawacž
Wjchudžom dyrbisich ſawěſcže.

Handrij Zelef.

36. Khatržinka z Delnjeje Hórkí.

Po swojim hłosu.

1. W Wujerjowskej semi jara džiwna wójna:
Njemóhla tam wostacž žana cžista kniježna.
2. Žana cžista kniježna, žana burska dżowka,
Njemóhla tam býdlicž žana młoda holza.
3. Schtož jenož ta jena kocžmarjowa dżowka,
Tam we Delnjej Hórzę s mjenom Khatržinka.
4. Hdyž bě tole shoniš Wujerjowski panik,
Dał je šo wón wjesczi na Shorjelski hermant.
5. A je ſej tam kupił zhlu trubu płatu,
Ssomota sto ſóhcži, k temu bělu židu.
6. Dał ſej potom ſhicži rjanu žónsku draſtu,
Dał ſej woblež do njej', do tej' žónskej' draſthy.
7. Dał ſo potom wjesczi ſa kniježnicžku cžeſznu
Do Delnjeje Hórki na dwór kocžmarjowy.
8. „Pomhaj Bóh! kocžmarjo, chył mje hospodowacž,
Zenu jen'czku nóżku mje a moje konje.“
9. „„Hospodowacž chył cže, ale loža nimam,
Žanoh' loža tebi, žanej' hródze konjom.““
10. „Wohladaj ſo loža, wohladaj ſo hródze!
Njech mi konje ſteja ſrjedža twojoh' dwora.
11. Ža pak chzu ſo lehnyčž do komorki cžémnej',
Do komorki próſdnej' na tu twjerdu lawku.

12. Pschechowaj mje jeno psched Wujerjowskim panom,
Psched tym luczibarjom, psched tym helskim karjom."
13. „Dyrbjal hospodowacz tebje dzensza w nozy,
Dyrbjal cze pschechowacz? Sesamacz cze dyrbju
14. Do dzebaczych samkow, do dzebatej stwiczki,
K mojej lubej dzowzy, k rjanej' khatrzinzy.""
15. Hdyž běsche tam pschischlo woßrjedža połnozy
Woßrjedža połnozy, pocza holczo wołacż:
16. „Budże pzej skoržene na mojeho nana!
Na Wujerskoh' pana, na toh' helskoh' karja!
17. Na Wujerskoh' pana, na toh' luczibarja,
Kiz je czeſcz mi kranyl, seleny mój wěnasch!""
18. „Psche czo holczo płakasch? Wschak masch tu tsi hrody,
Hrody murjowane, hiſhcze wulke kublo."
19. „Wohladaj ſo hrodow, hrodow murjowanych,
Wohladaj ſo kubla, wulkeho mi kubla.
20. Sa ſloto hród ſkrydnu, ſa ſlěbro tež kublo;
Czeſcz pak njedostanu ſa ſloto a ſlěbro.
21. Hdyž ſym prjed' ſo wjasla, wołali ſu ludžo:
»Zow ſo wjese holcza korežmarjowa dzowka.«
22. Powjesu ſo nětko, wſchizy budža prajicż:
»Tam ſo wjese furwa Wujerjowskoh' pana.«""

37. Wuherški khěrluš.

1. Njech kóždý na to kědžbu ma,
Kak džíwna wěz ſo podača
Tam we tym kraju wuherſkim,
W tym wulkim měscže Waradim.
2. Toh' města knjeḡ najčeſniſchi
Bě płodžil w ſwojim mandželſtwi
Džowcžicžku, knježnu pózcžiwu:
Theresa jej rěfachu.
3. A tola bě wot mledoſcže
Wſcha poſna bohabojoſcže
A ſtajnje Boha wjerſchneho
S modlenjom khwali ſpěwajo.
4. Hdyž běſche pſchiſchla k roſomej,
Sſo ſawda zytle Žeſuſzej:
So chze bycz jeho njewjeſta,
Kaz w kſchcženzy ſlub je ſcžiniſla.
5. Pſchi tym bě jara luboſna,
Sſej runja ſkoro njenam'ka,
tež wobſamknut.
Tu ſebi wſacž ſa mandželſku.
6. Žej' ſtarſchej' wo nju proſheſche,
Man a macž k temu ſwoleſche,
A macž tej džowzhy džesche tač:
„O luba, njepuſchcz teho wſchač!“

7. Ta džowka s pļacžom prajesche:
„Mój nawoženja Žesuš je,
Tom' þym ja hižo þlubjena,
So bých mój wěnz jom' noþyła!“
8. Nan pak tej džowzhy wotmolwi:
„To þo czi cžinicž njehodži,
Mój starschej hižo staraj þmój,
Hdže chze býcž potom woſtatč twój?!“
9. Tón knjes tež sažo pſchischoł je,
Wſcho ē kwažej běſche hotowe,
Na tym pak je ta njewjeſta
Sso wulzhy jara ſrudžila.
10. A hnýdom rano mona dže
Do sahrody a poſlaňje
Wołajo ē hwojom' Žesuſzej,
Kíž na měſcže tež pſchischoł je.
11. Wón luboſnje ju poſtrowi,
Wona pak þo tač ſastróži,
So s hańbu ē ſemi hladasche,
Pak hnýdom ē njemu khwatasche,
12. Tež hnýdom jeho ſnajesche,
Žej' dučh þo ē njemu horjesche;
Wſchej' ſrudobh bě ſabyła,
Na kwaž nej' wjazhy ſpomniła.

13. Duž pocža Žesuš rěcžecž s njej
A poda šloty pjerſchczeń jej:
„Hlaj luba! Tu maſch ē wěſtoſcži
Sawdawč wot mojej' luboſcži.“
14. Wona pač róže īamasche
A nawoženi dawasche,
Prajizh: „S tym ja poſam,
So tebje ſamoh' lubo mam.“
15. Duž džeschtaj tutaj ſlubjenaj
A wſchelke kwětki ſchězipaſchtaj,
Wón džesche ē njej: „Nětč poj dha ty
Wſchač tež do mojej' ſahrody!“
16. Wón ſa ruku ju ſapſchija
Tu ſahrodu jej poſaſa,
Kiž w wótznym kraju mějesche,
Tam wjele róžow kćzějesche.
17. Njewjesta połna wjeſela
Tych dobrých płodow wophta:
To wuprajicž ſo njemóže,
Schto tu tych kraſnych płodow bě.
18. Herzj a rjane ſpěwanje
Tu wilzh jara ſwjeſeli,
Tam čiste rěčki běžachu,
Kiž ſlěboru ſo runachu.

19. Wón džesche: „Moja njewiesta!
Ty sahrodu sý widžala,
Ja chzu nětk sažo s tobu hicž
A tebje domoj pšchewodžicž.“
20. Njewiesta s wulkej srudnoſcžu
Woteńdže k městu ſwojemu.
„Hdże chzesch?“ ju wachta napadže.
„Dom k nanej!“ wona prajesche.
21. „Schtó je twój nan?“ ju praschachu.
„Mój nan je wyschšchi na městu.“
Sej wajchtař na to wotmolwi:
„Tón wyschšchi je wschak bjes džecži.“
22. Na drascze pač bu pósnota,
So knježnicžka bě woſebna.
Na to ju hn̄dom wjedžechu
Do teho města pſched radu.
23. Wona pač pſchi tým ſawosta:
„Mój nan je wyschšchi toh' města;
Pſched frótkim cžažom, wěrcže mi,
Szym wuschla ja won s wrotami.“
24. Sso rada temu džiwasche,
Hdże byla je, ſo praschesche.
A kak jej' nana mjeno je,
Tim wupowjedacž dyrbjesche.

25. Duž w starých písmach pýtachu
A we nich tež to namřachu:
So psched lět sto a dwazecži
Tam njewjestu žu ſhubili.
26. A tola bě ta njewjesta
Tak młoda, běla, čerwjena,
Kaž holzny lětow pjatnacže
Sso jeje čoło blyſčcžesche.
27. S teho je rada ſpóſnała.
So tón ſkutk pſchindže wot Boha,
A woni jej jěſcz dawachu,
Wona pač hnydom woblednu,
28. A džesche: „Nicžo nježadam,
Hacž jeno: džicže k prědarjam,
So bych ja hiſhčze doſtała
To wotkaſanje Jeſuža.“
29. Hdyž ſo je to jej doſtałe,
So wjele ludži widžesche,
Ze hnydom cžiſche wuſnyła.
Dha, ſchtóž tu na to ſedžbu ma,
30. A chze tu ſbóžnoſć herbowacž,
Tón dýrbi Boha lubowacž:
Tak budže Bóh tam po čaſu
Dacž jemu kraſnoſć njebjefku.

85 7,-

